

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—. : Telefon številka 303. :

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Opolisi se pošilja uredništvu, naročnina upravnistvu. Nežrkanirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. : Telefon številka 303. :

Slovensko učiteljstvo v Trstu.

Triindvajseta skupščina učiteljske zaveze, ki se je vršila binkošne dni v Trstu, je nad vse krasno uspela. Omenjamo pa posebej izlet učiteljsva na ladji po tržaškem zalivu in krasen sprejem v Grljanu.

Na povratku z izleta se je ladja ustavila pri hotelu Grljan, kjer je slovenskemu naprednemu učiteljstvu priredilo ondoto okoliško ljudstvo kar najkrajše sprejem. Že ko se je blizala ladja bregu, so doneli nasproti glasovi domače godbe: Naprej zastava Slave. Predsedniku je prinesla nasproti čolnu domačinka v okoliški narodni noši velik šopek nasproti. Na bregu je stalo domače pevsko društvo z zastavo, šolske deklice v beli obleki in s šopki in mnogo ljudstva. Izletniki so odšli na vrt hotela Grljan, kjer je najprej vodja domačega pevskega društva, mlad fant, govoril krasen govor na učiteljstvo. Zahvalil se je preds. g. L. Jelenc. Nato je govoril g. Gangl o sodelovanju ljudstva in učiteljsva. Za njim je govoril dr. Wilfan, ki je pozdravil učitelje v imenu tržaških Slovencev. Nazadnje je govoril češki delegat. Vladoval je velikansko navdušenje. Med večerjo je pel domači pevski moški zbor in mešani zbor vmes je igrala godba. Krasno je donelo na obali „Morje Adrijansko“, ki so ga peli pevci z veliko dovršeno.

Ta sprejem, ki ga je priredilo skromno toda narodno zavedno ljudstvo, je dokazal, kako ve narod ceni šolo in učiteljstvo. V tem oziru je bila skupščina v Trstu tudi z druge strani pomenljiva.

Glavno zborovanje se je vršilo v ponedeljek ob 9. dopoldne v „Nar. Domu“. Sliši se, da se bo v prihodnje skupščina učiteljske „Zaveze“ vršila drugače nego doslej. Poleg zborovanja, na katerem se bodo reševale razne interne upravne zadeve, se bo vršil javen ljudski shod, ki naj bi bil javna manifestacija ljudstva in učiteljsva za narodno šolo in za kulturne zahteve slovenskega naroda. Ta misel je srečna, kajti odkar so na sporedu skupščine tudi referati, obravnavajo se na shodu vprašanja, ki niso važna le za učiteljstvo, ampak enako za stariše in za vse, ker je šola za nas vse velikega pomena. Vsi trije referati na tržaški skupščini so bili važni za najširšo javnost. Učiteljstvo se je že lani zavedalo, kakega pomena da so vzgojna vprašanja, — ki jih nasproti napredka ljudstva napačno razlagajo — za najširšo javnost, in je izdalo lanski Ganglov referat o versko in pravni vzgoji v 10 000 izvodih, da je tako to važno vprašanje pojasnilo tako, kakor ga je treba umevati. Enako menda izidejo letošnji referati in o pozarjamo že sedaj nanje naše stariše in vzgojitelje. Govorjena beseda pa ima večji upliv nego pisana, zato je prav, da se taka vprašanja obravnavajo na javnih ljudskih shodih, saj bi

bili taki shodi važni — za vzgojo ljudstva.

Omenimo glavno zborovanje le na kratko:

Glavno zborovanje je otvoril predsednik g. L. Jelenc, ki je povdarjal napredno stremenje slovenskega učiteljstva — za njim je v vezani besedi pozdravil vse zborovalce in goste g. Ferluga. Na to je nastopil burno pozdravljen dr. Rybař, ki je pozdravil učiteljstvo kot vodja tržaških Slovencev in kot član tržaškega mestnega sveta. V svojem govoru je povdarjal važnost šole v narodnem boju in pomen narodne vzgoje posebno pri malih narodih. Želel je, da bi nekoč zborujoče slovensko učiteljstvo v Trstu pozdravil — sam tržaški župan. To je stvar bodočnosti, ki jo lahko doseže prava narodna vzgoja ljudstva. Zborovanje sta pozdravila tudi oba češka delegata g. Skala in Skaliky. Prvi je povdarjal posebno potrebo meščanskih šol, ki so važne za srednji stan, drugi pa je govoril o škodljivem uplivu klerikalizma na šolo. Okrajni šolski nadzornik za trž. okolič g. Nekermann je tudi pozdravil učiteljstvo in je povdarjal potrebo skupnega dela med nadzorniki in učitelji.

Na to je predaval ravnatelj g. Schreiner o „delu kot vzgojnem sredstvu“. To vprašanje je časovno in se je že letos o njem po časopisih mnogo pisalo. Doslej so bile šole učilnice, postati morajo delavnice, v katerih se urijo duševne in telesne zmognosti otrok tako, da bodo v življenju mogli porabiti svoje znanosti. Lastni poskus in izkušnja najbolje učita človeka. Predavanje g. ravnatelja je bilo popularno znanstveno in je pojasnilo to važno vprašanje od vseh strani.

Zanimivo za vse kroge je bilo tudi drugo predavanje g. Kleimayerja o „Slovenskem šolstvu v Trstu“. Predavatelj je zaradi preglednosti podal svoj izborni referat nazorno s tabelami, kar je pri takih predavanjih velike važnosti. Videlo se je, da slovensko šolstvo v Trstu vsem krivicam na tržaškem ozemlju raste, dasi daleko ne odgovarja številu prebivalstva, posebno v mestu, kjer niti vlada niti Italijani ne dajo Slovincem nikakih šol. Boj tržaškega Slovencev se bojuje v znamenju šole.

Gosp. Šijanec je poročal o temi: Kako deluje moderna šola na telesno vzgojo mladine. — Danes, ko se higijena proslavlja kot družabna morala bodočnosti je to vprašanje važno za vse sloje, ker le telesno krepak narod bo tudi duševno silen.

Po referatu je g. Gangl predlagal šest resolucij, ki se tičejo stanovskih vprašanj (enoletna prostov. služba učiteljskih, polovična vožnja, službena pragmatika i. t. d.) Z letošnjo skupščino more biti naše napredno učiteljstvo zadovoljno. Pokazalo se je, da zatirani in preganjani — rastejo in to je vedno usodno za zatirane in preganjance. Pokazalo se je, da organizacija krepko družu učiteljske vrste in da se množe njih sile. Pokazalo se je, da ima slovenski narod

v svojem naprednem učiteljstvu najvažnejše kulturne delavce, katerih delo ima uspehe že sedaj, še večje pa bo imelo v bodočnosti, ko bo ljudstvo pojmovalo, da v vzgoji leži vsa bodočnost naroda.

Tujski promet na Kranjskem.

II.

Pri dopolnilni volitvi bili so izvoljeni v osrednji odbor gospodje: c. kr. major Stuchly, predsednik zdravniške komisije na Bledu, dr. Benedik, distriktni zdravnik in predsednik cestnega odbora za Bled in Bohinj in Ludovik Stricelj, ravnatelj Gasilnega društva in upravni svetnik hotelske družbe Triglav. Na predlog g. dra Benedika se sklene izdaja ilustriranega kazipota za Bled in okolico v nemškem in češkem jeziku na stroške deželne zveze. Sklene se nadalje, da se skliče posebna anketa, na podlagi katere se naj ugotovi delovanje za Bled za leto 1911 in 1912. Soglasno in z velikim priznanjem sprejel se je predlog g. kanonika Sušnika, da se naj vpelje med Bohinjsko Bistrico in Bohinjskim jezerom posebna proga z dvema omnibusoma, katera se subvencionira. Deželni poslanec g. župnik Piber povdarja nadalje pomen in važnost sedanje pisarne Tourist-Office v Ljubljani.

Predsednik dr. Krisper omenja, da se Tourist-Office v najnovšem času izbornu razvija, in da istega v prvi vrsti tuji, inozemci posećajo.

Vendar je vzdrževanje te pisarne združeno z mnogimi stroški za deželno zvezo, tako da je nadaljni obstoj odvisen od subvencije c. kr. ministerstva. Nadaljni predlog, da se naj ustanovi posebna sporna komisija se soglasno sprejme. Po dnevrem zborovanju odpravi predsednik splošno diskusijo, pri kateri je napadel predsednik gostilničarske zveze deželno zvezo in njeno vodstvo. Njegove sicer zelo živahne, pa nikakor ne stvarno fundirane napade so vsi ostali udeleženci občnega zbora kratkoma kot nestvarne z ogorčenjem zavrnili. Načelnik prometnega društva v Bohinjski Bistrici izreka deželni zvezi in njenemu sedanjemu voditelju najsrčnejšo zahvalo za velike naprave v Bohinju, da se izreče predsedniku dr. Krisperju popolno zaupnico. Predlagana zaupnica se od vseh zborovalcev sprejme. G. kanonik Sušnik opominja zborovalce k skupnem delovanju; zastopnik mestne občine ljubljanske dr. Papež priporoča, da bi deželna zveza tudi nadalje skupno delovala z mestno občino ljubljansko za povzdigo tujskega prometa.

Predsednik dr. Krisper omenja slednjič s posebnim povdorkom dalekosežno pospeševanje in podpiranje deželne zveze s strani c. kr. ministerstva za javna dela, in povdarja intenzivno delovanje c. kr. deželne vlade na polju tujskega prometa. Njegov

predlog, da se naj c. kr. dvornemu svetniku v c. kr. ministerstvu za javna dela g. dr. Schindlerju, c. kr. deželnemu predsedniku g. baronu Schwarzu, c. kr. okrajnemu glavarju dr. Praxmarer-ju, kot referentu za tujski promet pri deželni vladi, kakor tudi c. kr. okrajnemu glavarju g. Župneku v Radovljici, izreče posebna zahvala, se sprejme z velikim odobravanjem.

Istotako se sklene zahvala deželi Kranjski in deželnemu glavarju dvornemu svetniku pl. Suklje-ju.

Z zavestjo, da bosta deželna zveza in tujski promet na Kranjskem v bodoče se čvrsto razvijala na dosedanji trdni podlagi v blagor cele dežele, so zapustili udeleženci zborovanje.

Iz slovenskih krajev.

Iz Zagorja ob Savi. Prejšnji teden se je v Vašem cenjenem listu poročalo o mostu čez Savo, oziroma o napisu na listkih. Pri tej priliki naj povem tudi druge naše narodne gnehe, katerih pa naša javnost ne vidi. Tej je narodnost samo na jeziku, v srcu pa vse kaj drugega. Na kolodvorskem poslopju se na prvem mestu blišči nemški napis, potem šele slovenski. Na občinski hiši je tudi poleg slovenskega nemški. Na hišnih tablicah je tudi nemški napis, česar pač ne bi bilo treba v toliki slovenski občini, kjer je le par privradenih nemških steklarjev in uradnikov. Seveda merodajni faktorji tega ne vidijo. Za vse kaj drugega so bolj požrtvovalni a da bi zbrisali tako velik narodni greh s sebe, to jim je deveta briga. Vzdrbite se vendar iz spanja pravičnega ter vzemite metlo v roke ter temeljito pomedite po dolini. Ko boste to storili, potem lahko rečete: „Mi smo narodno-napredni!“ Dokler pa tega ne storite, pa vam lahko vsak zabrusi v obraz, da ste bolj nazadnjaški, kot pa prebivalci v srednji Aziji. Ko je bil prejšnji obč. odbor, na čelu mu naš renegat Michelčič, nismo mogli kaj takega pričakovati. Mislili smo, ko bo novi povsem narodni odbor, bo že zginit ta vnebovpijoči, narodni greh. A smo se zmotili. Naj še hodijo pri prihodnji volitvi v občinski zastop moledovat za glasove okrog volilcev ter obljubljat vsakovrstnih reči. Doživeli bodo tak poraz, da jih bo še pri belem dnevu strah. Če se v najkrajšem času ne zboljšajo razmere v naši dolini, bomo brezobzirno nastopili proti vsakemu, kdor žali narodnost. — Pri tej priliki naj še opomin našega gospoda župana, da naj bolje pazi kakšni elementi se zbirajo v naši občini in to celo v njegovi bližini. Človek si ni svest svojega življenja po dnevu, kaj še po noči.

Slovanski jug.

Znamenja dalmatinske „veleizdaje“. Če se ne motimo, se pripravljajo v Dalmaciji „veleizdajniška“ gonja, podobna dosedanji. Čez zimo so bila

vsa glavna mesta polna tajnih policajev in vohunov, posebno pa Dubrovnik, kjer je gotovo vsak bolj znani Srb ali Hrvat zasledovan na vsakem koraku od vohuna. Ta „veleizdaja“ bi se razlikovala od dosedanjih v tem, da bi imeli biti enako preganjani i Hrvati kakor Srbi. Vohunsko službo vršijo sedaj tudi hrv. klerikalci, ki denuncirajo po vzorcu svojih slovenskih prijateljev svoje politične nasprotnike kot zaupnike Srbije. Res je škandal in sramota, da ne more mirno potovati v ti državi niti veliki mož kakor je prof. dr. Masaryk. Splitska „Sloboda“ piše z ogorčenjem, da je spremljala Masaryka na vsem njegovem potovanju skozi Dalmacijo cela četa vohunov. Ne v kavarni, ne v hotelu, ne v trgovini, ne na parobrodu, sploh nikjer se ni mogel ganiti prof. Masaryk, ne da bi ga zasledoval kak špijon.

Odmev obsodbe dr. Hinkoviča med akad. mladino. Več kakor sigurno je, da bodo oblasti s svojimi nasilstvi in preganjanji boriteljev za narodno svobodo, kakor je slučaj z dr. Hinkovičem, dosegle baš nasprotno od tega, kar so si postavile kot cilj. Dr. Hinkoviču prihajajo iz vseh strani srbskega in hrvaškega naroda iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Dalmacije in Srbije neštivilni pozdravi in izjave simpatij v njegovi junaški borbi. Posebno je ogorčil glas o obsodbi dr. Hinkoviča akad. mladino. Hinkoviča je pozdravila dosedaj srbska in hrvaška akad. mladina na Dunaju, Inomostu in Brnu, kjer so se velike srbsko-hrv. mladinske skupščine udeležili tudi češki in slovenski akademiki, ki so poslali skupno s ostalimi brzojavni pozdrav preganjanemu boritelju za resnico in pravico. Posebno je značilen pozdrav belgrajske srbske vseučiliške mladine, ki je pozdravila dr. Hinkoviča tako-le: „Tudi srbsko-hrv. narod ima svojo Golgato, svoje mučenike. Potolazi se, hrabri človek, ker si tudi ti eden onih apostolov srbsko-hrvaškega edinstva, za katero stradaš. Stradaš za istino in pravico svojega naroda, kateremu zanikajo pokvarjenci pravico do življenja. Živi v prepričanju, da bo srbska mladina nadaljevala pot velikih mučnikov in ustvariteljev epohalnega dela: Srbsko-hrvaškega edinstva. Spoštujte Te in kliče: naj živi Hinkovič. — Univerzitetna mladina iz svobodne Srbije.“

Demonstracije v Zagrebu. V nedeljo so imeli hrvatski in srbski akademiki na zagrebškem vseučilišču skupščino, na kateri so razpravljali o obsodbi dr. Hinkoviča. Vsi govorniki so z ognjevitimi besedami obsodili pravne skandale, ki se dogajajo zadnje čase na Hrvaškem vsled tega, ker je postalo sodišče oder za politične procese in preganjanje političnih nasprotnikov. Po skupščini so začeli akademiki na ulici manifestirati za dr. Hinkoviča. Ko je medtem prišla policija manifestante preganjat, so se spremenile manifestacije v burne demonstracije zoper vladno in sodnike. Med demonstranti in policijo je prišlo do hudih spopadov, demonstracije niso hotele nikakor prenehati do 11. ure

LISTEK.

MICHEL ŽEVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetec.

Pravkar preteklih par ur jo je bilo stalo zares najhujšega napora možganov in telesa, kar ga more prestati človeška stvar: njena borba z Imperijo, zmedenost, s katero jo je navdala nepričakovana novica, da Roland še živi in da je preživel šest let v ječi; njena pot na Olivolski otok, njeno svidenje z Rolandom in naposled tisti strašni razgovor z očetom in soprogom — vsi tisti nakopičeni dogodki, stisnjeni v kratko dobo par ur, so se bili strnili v ogromno skalo nesreče, ki je pretila, da jo zdrobi pod seboj.

Padla je na preprogo. Skoraj takoj nato jo je popadla huda vročina. Njene ženske so jo našle, ko se ji je že bledlo; slekle so jo, spravile jo v posteljo in nemudoma obvestile generalnega kapitana.

Altieri ni bil legel spat.

Po prizoru na Olivolskem otoku se je bil vrnil domov, navidezno zelo miren, v resnici pa navdan z dvojnimi strahom in z dvojno moro na duši.

Prvo je bilo to, da mu je Roland Kandiano ušel.

Vse, kar je povedala Leonora, se mu je zdelo zelo verjetno, in prepričan je bil, da ga je posvarila ob pravem času, da se je mogel odstraniti. Kje se je nahajal zdaj? Kaj je snoval v tej minuti?

Ah, naj si je bil daleč ali blizu njega, Altieriju ni bilo moč goče živeti in dihati, dokler je bil Roland med živimi.

Med vojno z Olivolskega otoka do svoje palače je moral Altieri neprestano misliti na ta dvoboj na življenje in smrt, v katerem — to je bilo jasno njemu samemu — se ni mogel čutiti močnejšega. Več nego dvajsetkrat se je zdrnil in vztrepetal, meneč, da zdajpazda plane iz teme njegov sovražnik in mu zada smrtonosni udarec. Plaho je razgledoval mračno okolico, in ko

je stopal v svojo hišo, se je zdelo, kakor da bi šel na boj, pripravljen na napad, z nabito pištolo v roki.

Sele ko je bil v svoji sobi, si je oddahnil.

Obisral si je mrzli znoj, ki mu je curkljal po čelu, ter napravil zaključek o položaju: Roland je res močan, toda on, on, Altieri, poveljuje celi armadi; kdo bi si ga torej upal napasti v tej palači, ki je zmerom, noč in dan, polna častnikov in oboroženih vojakov?

Toda kakor hitro se mu je posrečilo pomiriti se, ga je napadla druga, še silnejša groza.

Altieri je snoval zaroto! . . .

Že dolgo časa je gledal na vrhovno oblast v državi kot na venec, ki naj bi enkrat kronal vsa prizadevanja njegovega častihlepnega življenja. Ko je bliskoviti in nenadni preobrat strmoglavil doža Kandiana v njegovi lastni palači, kakor smo izvedeli v začetku te povesti, je Altieri nekoliko pozno zapazil, da je delal in se žrtvoval bolj za velikega inkvizitorja Foscarija, nego sam zase.

Tiste čase Altieri resni imel za seboj drugih ljudi kakor nekaj častnikov in majhno številce patricijev. Foscari pa se je lahko opiral na Svet Desetorice, na inkvizitorski tribunal, na državni svet in sploh na vse postavne sile, ki so bile v republiki na razpolago.

V tisti strašni noči, ko so oslepili starega Kandiana in vrgli njegovega sina v Foscariju, je Altierija za hip prešinila misel, da bi se boril proti Foscariju. Poizkusil je bil — in morda celo z uspehom — da se ni takrat vsa njegova življenska energija napenjala proti edinemu cilju: dobiti Leonoro.

Ljubezen je bila močnejša od častihlepnosti.

Ko je Foscari postal dož, mu je ponudil za te razočarane sanje dragoceno odškodnino: vrhovno poveljstvo nad armado, ki bi bilo moralo po zakonih ostati v doževih rokah, je prešlo v roke Altierija.

Po svoji poroki z Leonoro, ko je bil že do dobra prepričan, da Dandolova hči ne bo nikdar njegova prava žena, marveč le po imenu, se je Altieri zopet vdal častihlepnosti.

Ne da bi se bil odrekel nadi, da bo Leonora nekega dne vendarle še njegova: narobe, nadejal se je, da se bo naposled naveličala odpora in se mu vdala. Toda iskal je načina in sredstev,

kako bi se obdal z bleskom veličine ter se ovenčal s sijajem, ki naj bi mu pomagal hitreje omamiti svojo ženo.

Biti dož! . . .

Te sanje so ga sčasoma popolnoma obsedle. Kot dož bi bil vsemogočen človek, nič več ne drugi v državi, nego prvi med vsemi glavami republike. Kot doža bi ga Leonora morda vendarle vzljubila!

In da postane dož, je bilo treba, da strmoglavijo svojega so-krivca Foscarija!

Počasi, s previdnostjo, ki je razodevala veliko prebrisanost in opreznost, je Altieri pripravljaj tla za svojo zaroto.

Že je videl, da se mu obeta nedvojen uspeh; pridobil si je bil vse poglobitve dostojanstvenike v armadi in množico patricijev, ki so bili zmirom jezni in nezadovoljni; in že se mu je zdelo čas, izvršiti svoj veliki udarec, ko je nenadoma zaslišal vest o Rolandovem begu iz temnic in o njegovem prihodu v Benetke.

Zdaj je bilo seveda prva potreba, iznebiti se takega nevarnega nasprotnika.

Kandianovo ime je bilo znano in popularno.

Rolanda so ljubili barkaroli, mornarji v pristanišču in vse preprosto ljudstvo, ki je bilo sposobno, da ga ponese zmago-slavno v vojvodsko palačo, z enim tistih svojih nezmagljivih izbruhov, ki jih ne manjka v nobeni zgodovini.

Altieri je storil z Dandolom vred vse korake, ki so bili v dosegu njune moči; kakšen pa je bil njihov uspeh, je bralcem znano.

Toda če je Altieri snoval zaroto proti dožu Foscariju, da bi si položil doževsko krono na svojo častihlepno glavo, je bil vsaj prepričan, da se tajnost njegove namere strogo varuje. Za vso skrivnost je vedelo samo par ljudi, in takšnih, da se je generalni kapitan lahko mirno zanašal nanje: sleherni izmed njih bi bil spraval sam svojo glavo v nevarnost, če bi bil kaj izdal.

In v tem trenutku mu je Leonora razodela, da ve vse! . . . Na vsem svetu je bila ena oseba, ki je mogla ovaditi zaroto brez nevarnosti za lastno življenje.

In ta edina je bila Leonora.

In Leonora je vedela vse . . .

Kako je izvedela skrivnost?

(Dalje.)

ponoči. Končno je vjela policija okolo 10 akademikov iz grupe demonstrantov, ki so odšli v "Narodno kavarno" in jih aretirala. Po 11. uri ponoči so demonstracije prenehale brez drugih večjih posledic.

Splošni pregled.

Na Češkem, Moravi in Šleskem je dosedaj naznanjenih 680 kandidatov. Boj se vodi na celi črti. Češki klerikalci na Moravi so pozvali svoje volilce, da volijo proti prof. Masaryku, proti kateremu nobena češka stranka ni postavila protikandidata, nemškega kršč. socialca. Katoliška narodnost.

V belgijskem parlamentu je prišlo zaradi novega šolskega zakona do burnih protestov proti vladi in klerikalcem.

V Zagrebu so Čehi začeli izdajati svoj list, ki bo glasilo Čehov v Dalmaciji, Bosni, Hercegovini, na Hrvaškem in na slovanskem jugu sploh.

V Parizu je prišlo do boja med policijo in anarhisti. 250 anarhistov je pričakovalo pred ječo Magdaleno Marc, ki je bila od 1. maja zaprta. Vsled nemirov in izživljanja so morali policaji rabiti orožje, na kar so tudi anarhisti streljali. Več ljudi je bilo ranjenih.

Nemški kršč. socialci so proglasili, da bodo z vsemi silami varovali nemški značaj Dunaja. Ker je nem. kršč. socialna stranka polna zmed in se dlžja propadu ali vsaj razcepljenju, se je poprijela narodnega šovinizma, da bi jo rešila. Pa menda niti to ne bo pomagalo.

DNEVNE VESTI.

V četrtek, 8. t. m. ob 8. uri zvečer priredi kandidat narodno-napredne stranke v Mestnem domu volilni shod. Naprednjaki, udeležite se ga v največjem številu, da tako dostojno manifestiramo za napredno idejo in našega kandidata dr. Vladimira Ravniharja.

Kako resno smatra dr. Šusteršič svojo poslansko dolžnost. Dr. Šusteršič je voditelj takozvane "Vseslovenske ljudske Stranke," ki si je vzela skrb za našega kmetja popolnoma v zakup. Mi nimamo ničesar proti temu, vendar pa odločno zahtevamo, da poslanci za svoje volilce potem v resnici tudi kaj store. Toda kako resno smatrajo klerikalni poslanci svojo poslansko dolžnost, nam najbolj jasno pričajo besede dr. Šusteršiča, voditelja klerikalnih poslancev, katere je izpregovoril na svojem volilnem shodu na Rudniku. Dr. Šusteršič se prikaže navadno samo pred volitvami pred svoje volilce. To je danes jasno že slehernemu volilcu. Jasno je pa tudi že vsakemu, da na shodih ne dela ničesar drugega, kakor samo zabavlja čez naprednjake in povišuje sebe v nebesa. Menda so se ljubljanski okoličanski volilci sedaj že pošteno naveličali dr. Šusteršičevega "delovanja" v državnem zboru. Radi tega ni čudno, da si je na shodu dr. Šusteršič nekaj kmetov vprašal dr. Šusteršiča: "Kaj ste storili za svoje volilce v državnem zboru?" Dr. Šusteršič je na te besede popolnoma lakonično odgovoril: "Na tako vprašanje sploh ne odgovarjam." To se pravi z drugimi besedami: Nič nisem storil za svoje volilce. Toda dr. Šusteršič naj si dobro zapomni, da bo tudi za njega prišel čas, ko bo dobil zaslužen plačilo. Ljubljanski okoličanski volilci potrebujejo poslanca, ki ne bo prihajal iz državnega zbora vedno praznih rok, ampak tudi z dejanji.

Deželni glavar pl. Šuklje in klerikalni politični boj. Gospa

D. ima sina v gimnaziji. Razpisana je Dežmanova ustanova za gimnazijce. Ustanovo oddaja deželni odbor. Po ustanovnem določilu imajo v prvi vrsti sinovi sorodnikov ustanovnika pravico do ustanove. Gospa D. je najbližja sorodnica ustanovnika Dežmana, šla je k deželnemu glavarju pl. Šukljeju in je prosila za svojega sina. Deželni glavar jo je kratko odpravil: Ne, vaš mož je napredno volil. — Politični boj kot klerikalcev gre torej tako daleč, da niti ustanovna določila ne bodo več veljala za liberalce. — To ni več boj kot, to je lumparija — je pa tudi vrv, ki si jo klerikalci drgnejo okolo vratu.

Politični boj kot v spovednici. Zelo vnet protijutrovec je neki duhovni gospod pri Lazaristih. Ko se je pri njem spovedovala neka gospodična, je bilo seveda glavno vprašanje, kake liste čita. Priznala je, da čita tudi "Jutro". "Potem pa ne bo nič," je rekel gospod in je začel delati dolgo politično pridigo, čes, da ne gre, da bi človek čital vse časopise, pri "Jutru" — je rekel, da se ne smejo čitati niti inserati, sploh, da mora biti človek na to ali na ono stran. Gospodična je povedala svoje mnenje o klerikalnih listih, toda gospod je menil, da klerikalni listi že smejo strogo pisati, drugi pa ne. Gospodična je seveda odšla brez odveze, ker ni hotela obljubiti, da ne bo čitala "Jutra". Tako moraš biti tudi pri spovedi strankar, ker po mnenju tega spovednika le klerikalec zasluži odvezo. Nam je prav — vsaj naprednjaki ne bodo hodili ponjo, nam se s tem le koristi.

Kako mislijo klerikalci voliti, najlepše kaže sledeči slučaj: Črnuški župnik je poslal v nedeljo nekega čuka k nekemu volilcu, čuk je prišel h kmetu in je rekel: Gospod so me poslali, da vam podpišem glasovnico. K sreči je bil prisoten neki naš prištaš, ki je čuka nagnal. Torej, tako mislijo klerikalci zmagati. Volilci pozor na glasovnice!

Na delu. Volilni boj v ljubljanski okolici je nenavadno živahen. Nikdar se ljubljanski okoličanski volilci niso tako zanimali za državnozborske volitve kakor ravno sedaj. In to je jako vesel pojav. Dr. Šusteršič je spoznal, da njegova trdnjava ni nepremagljiva in je vsled tega poslal po okolici nebroj agitatorjev, ki bodo opravljali vse potrebno "delo". Z vso silo se je dr. Šusteršič vrgel zlasti na volilce iz Rožne doline pri Ljubljani. Po vasi neprestano raznaša legitimacije tobačnih delavcev in urar g. Čatar, kateremu je baje izposloval dovoljenje za to sam dr. Šusteršič. Čemu pa imamo potem okrajno glavarstvo? Ali morda za okoličane niso iste postavbe, kakor za mestne davkoplačevalce? Volilce iz Rožne doline opozarjamo, naj se nikar ne pustje preslepiti od klerikalnega agitatorja Čatarja. Dne 13. junija vsi v boj za g. Josipa Tribuča, ki se bo v resnici zavzemal za koristi okoličanskih kmetov in našo narodno stvar.

Kedaj dobi mestna klavnica že zdavnaj sklenjeno živinsko nakladišče? Ob slehernem semnju se čuti nujna potreba le naprave, ki bi se bila lahko že zdavnaj oskrbeli, in je tudi prostor že več let rezerviran zanjo ob progi dol. železnice pri železnem mostu! Zadeva je važna, zato jo bo treba tirati v občinskem svetu do rešitve! Klavnica brez nakladišča je pomanjkljiva, kakor tudi ne ustreza svojem namenu, če ima modernih — hladilnic!

Več manire! Neki tujec si je včeraj ogledal našo klavnico. Pri tem pa mu je neki mesar polil s krvjo celo obleko. Oni mesar se ni niti opravičil, ampak se je še smejal. Mislimo, da to ni priporočljivo za nas

in da se tako vedenje samo obsoja. Kaj naj mislijo tujci o nas.

Škandal na južnem kolodvoru. Iz krogov vnanjih potnikov smo prejeli: Glede nedostatkov na ljubljanskem kolodvoru južne železnice smo sicer že veliko slišali, toda da vladajo tu take za javni osebnosti promet naravnost življenju nevarne razmere, tega vendar le nismo pričakovali. Pred vsem imamo v mislih urad za sprejem in oddajo brzovoznega blaga. Ta urad je pri vseh večjih kolodvorih spojen ali s skladiščem tovornega blaga, ali je vsaj tako odreden, da ne ovira osebnega prometa. Celo na ljubljanskem kolodvoru državne železnice je ta urad separiran od osebnega prometa. Na južnem kolodvoru pa, kjer je osebni promet tako velik, imajo to brzovozno skladišče tik poleg vhoda, oziroma izhoda, ki je za tak ogromen promet že itak vtesnjen dovolj. Te dni nas je več prišlo s popoldanskim brzovlakom v Ljubljano. Ko je bilo največ pasažirjev deloma že zunaj, deloma še na ozkem hodniku, pridrižni voz naložen z blagom za brzovozno skladišče. Voz zapelje tik pred urad, konj stopa sredi med gnečo potnikov, vse se ga ogiblje, stiska semtertja, ljudje na hodniku, ki bi radi vun prišli, se ne morejo ganiti, ker jih od zunaj potiskajo nazaj, ti zopet one zunaj naprej proti hotelskim omnibusom. Na vse strani zmešnjava, gneča, kletve, zabavljanje čez tako upravo itd. Dve dami in en otrok v vozičku bi bili kmalo povoženi, prišli so namreč še drugi vozniki po brzovozno blago. Nam, ki poznamo štedljivost južne železnice, se ne zdi čudno, da uprava na ljubljanskem kolodvoru ne odgovarja razmeram sedanjega časa. Toda čudno se pa nam zdi, da kaj takega, kot je tu omenjeno, dopušča javna oblast, katere dolžnost je, skrbeti za javno in osebno varstvo potujočega občinstva.

Za Ciril-Methodovo družbo. Tenis pogoreto 4 K.

Gospod Iv. Pr. Lampret, tiskar nar v Kranju, nas prosi z ozirom na neko notico v "Slovincu" konstatirati, da se ne nahaja v konkurzu, ker njegova aktivna visoko presega pasiva, kar je dobro znano tudi c. kr. dežel-nemu kot trgovskemu sodišču.

Sokol 1. odgovarja na razna vprašanja, da se vrši velika društvena prireditev z javno telovadbo, koncertom in ljudsko veselico gotovo in nepreklicno, kakor je bilo že pred meseci objavljeno po časopisih, na dan 2. julija. Druga društva so uljudno prošena, da se po možnosti ozirajo na to prireditev.

11. junija vsi na veselico Ciril-Methodove podružnice v Mostah, katera se vrši, kakor smo poročali "pod Lipo". Kdor hoče biti enkrat zopet vesel, naj ne zamudi te prilike in naj nas gotovo obišče. Prihodnji teden pride velikanski gramofon iz Amerike, kakoršnega še ni videla Evropa. In ti, dragi prijatelj ga boš občudoval lahko cel dan pozno v noč in jamčil bi ti skoro, da se ti bo še marsikaterikrat sanjalo kaj lepega o njem. Seveda to bo le za bogatine, za reveže pa smo preskrbeli zopet nekaj drugega, namreč srečolov in pa mačko bašemo že cel teden v "žakelj", da bo ja dovolj bogata. Plesali bomo tudi tako, da bo veselje, če tudi prideš z nahrbtnikom in cepinom, vseeno se boš zavrtel in poskusil, kako se pleše na najnovejši "kvartet" pri katerem godejo samo trije godci. Za žejo in lakoto je vse najlepše preskrbljeno, vojske pa upamo, da nas obvarjeta sv. Ciril in Metod! Ker je čisti dobiček namenjen prekoristni družbi, upamo in smo prepričani, da nas obiščete polnoštevilno, ter se odzovete našemu povabilu.

naših najlepših krajskih slik v daljni tujini! Sicer pa vprašanje, kako bi doma sprejeli sliko, ki jo v tujini nagradil Zakaj predobro vemo, kako se odlikuje naša domovina s preziranjem vsega napredka, posebno umetnosti.

Vemo pa tudi, kako težko pridobi druge umetnik ime in priznanje. S kakim ciniznim ironizmom ocenjujejo Nemci velike in največje drugorodne mojstre! Če stavijo velikega Francoza Besnarda med slikarske laži - kričarje, jim toliko ne zamerimo, saj vemo, da sami nimajo nikanor, ki bi jim od daleč mogel reprezentirati protiutež. Kako strogo sodi taka jury umotvorne Nemcem, to vedo le oni, ki so sami živeli v velikem mestu in se zanimali za umetniške razstave. Sternem pa je pokazal s svojim delom na mednarodni razstavi kulturnemu svetu, da tudi pri nas živi sila, ki hoče k lepoti in nje izražanje tudi doseza.

Rudi Gasperlin.

"Ljubljanski Zvon". Junijeva številka prinaša sledečo vsebino! Alojzij Gradnik: Pomlad. — Mladost. — Pastuškin: Križev pot Petra Kupljenika. — Milan Pugalj: Lepota. — Vojeslav Mole: Ivanu Groharju. — R. Jakopič: Ivan Grohar. I. Pogreb. — Jos. Premk: V grobu. — Dr. K. Stre-

Slovenski football klub. V Ljubljani se snuje football klub in se s tem opozarjajo dotični gg., ki se zanimajo za ta šport, da se z ozirom na ugodni čas vezbanja takoj prijavijo pripravljalnemu odboru, oziroma direktno predsedniku istega gosp. Jos. Rohrmannu. Ustanovni občni zbor se vrši najbrže ta petek, nakar že danes vse gg. člane opozarjamo, da se istega sigurno udeležijo.

Football tekme v Gorici. V ponedeljek je zmagalo ljubljansko srednjesolsko moštvo goriške Lahe (Studentesca Sportiva) 5:0, goriški Slovenci pa laško moštvo sestavljeno iz najboljših igralcev iz Kopra in Trsta 5:2. Nedeljska tekma med ljubljanskimi in goriškimi Slovenci se je vršila pri skrajno neugodnem vremenu in je izpadla 3:2 v korist Gorice! Natančnejše poročilo priobčimo jutri.

Društvo slovenskih trgovskih sotrudnikov v Ljubljani opozarja svoje člane na nov trgovski zakon, ki daje trgovskim sotrudnikom pravico do dopusta. Do 10 dnevnega dopusta imajo pravico dotični sotrudniki, ki službujejo pri eni in isti tvrdki od 6 mesecev do 5 let, do 14 dnevnega oni, ki so od 5 do 15 let in do 3 tedenskega dopusta imajo pravico tisti, ki so 15 let neprenehoma pri eni in isti tvrdki. Večina ljubljanskih gg. šefov je svojim nastavljenecem dopust že dovolila, upamo, da bodo storili isto tudi ostali.

Glavna posojilnica pred poroto.

Prvi dan razprave.

Razprava, na katere tek in izid so obrnjene oči širše javnosti tudi izven naše dežele, se je torej pričela. Že pred 9. uro so se zbirale prve gruč radovednih pred justično palačo. Zgodnje objave v listih, da bo deštvo vstopnic omejeno le na 80 sedežev, so imele povoljen vseh; ni bilo tistega navala, kot je pri takih senačnih procesih že v navadi. Preskrbelo se je tudi za strogi red. Pred justično palačo stoji več mestnih stražnikov, ki skušajo omejiti zbiranje prevelikih gruč. Tudi neposredno pred porotno dvorano je bil vhod zastražen, deloma po jetniških paznikih, deloma po stražnikih.

V porotni dvorani.

Kmalo po 1/2 10. uri dopoldne se odpro vrata v porotno dvorano. Prvi so smeli iti poročevalci listov, vsak posamezen. Med vrati stoji zopet kontrola v osebi nekega sodnega uradnika. Ko poročevalci korakajo mimo njega, je bil to nekaj prizor, kot če mimo vojaškega profosa defilirajo arestanti. Gotov red sicer pri takih razpravah mora biti, vendar kar je preveč škoduje. — V klopih je preostalo še več praznih sedežev. Pri dohodu občinstva v dvorano se obtoženci obrnejo nazaj ter mirno motrijo prihajajoče občinstvo.

Na obtožnih stolah.

Prvi stoli so pomaknjeni v bližino sedeža porotnega senata. Na njih sede obtoženci: dr. Matej Hudnik, Leo Rogel, Franc Jošt. Za njimi stoje 4 stoli, katere zasedajo obtoženci: Franc Maček, Josip Turk, Josip Čad in Anton Putrih. Ob vsaki strani imata po en jetniški paznik svoja sedeža. — Vpliv preiskovalnega zapora se pozna najbolj na Leonu Roglu. Joštu se kar nič ne pozna, da je med tem časom v preiskovalnem zaporu prestal hudo bolezen. Dr. Hudnik je nekoliko bolj upaden.

Porotni senat.

Senatu predseduje c. kr. dvorni svetnik Pajk, prisodniki dež. sod. svet-

kelj: O nekaterih pobijanih pravilih slovenske pisave. — Josip Hrastar: Iz življenja Tomaža Križaja. — Dr. Ivan Lah: Češka moderna literatura. — Radivoj Peterlin: Solnce vstaja izza gor. — Rado Murnik: Hči grofa Blagaja. — Književna poročila. — Glasba. — Razni zapiski.

Canakar v češkem prevodu. — Ravncar je izšel v češkem prevodu "Kurent" Prevedel ga je J. Vybiral, izdal ga je Otto v znani zbirki "Svetová Knjilovna. Cena 20 vin. Prevod je zelo lep, dasi je težko podati Cankarjev slog v češčini. Predgovor o Cankarju je napisal znani poznavalec slovenskih literatur dr. Josef Karasek.

"Slovian". Štev. 7. prinaša sledečo vsebino: Vojeslav Mole: Moji nevesti. — Ivo Vojnovič: Smrt majke Jugovičev. — Marica: Zaradi ljubezni. — Al. Gradnik: Rododendron. — Utva: Vesna. — Mara Tavčarjeva: Vesni. — M. Pirnat: V Groharjevi sobi. — A. Funtek: Na pot. — Milan Pugalj: Pavla. — Narodne pravljice. Listek. — Književnost. — Glasba. — Umetnost. — Raznosterosti. Med slikami prinaša list dvojice reprodukcij Ljuba Babiča ml. iz pravljice Azdaja in carjev sin. — Poleg tega nekaj slik znamenitejših hrvaških krajev in gradov — in slik pokojnega Ivana Groharja.

niki: Vedernjak, Šturm, Kobler, zapisnikar: avskulant dr. Ženko. Državno pravdnitvo zastopa dr. Neuperger. Konkurnzi sklad Glavne posojilnice zastopa odvetnik dr. Oblak.

Porotna klop.

Baje je bilo za to poroto težko dobiti zadostno število porotnikov. Veliko se jih je izprosil za dopust. Izmed ostalih porotnikov so bili sledeči izžrebani, oziroma odbrani: Samec Ivan, trgovec Ljubljana; Golob Valentin, trgovec Ljubljana; Pavšek Ivan, posestnik Ljubljana; Eržen Gabrijel, trgovec v Zupah; Homan Oto, trgovec Radovljica; Višnar Karol, gostilničar Kranjska Gora; Soklič Matija, gostilničar Ljubljana; Kiauta Josne, posestnik Senožeče; Stibilj Ivan, gostilničar Šturije; Rotar Simon, sprevodnik v p. Sp. Šiška; Michieli Ludvik, posestnik Razdrto; Škof Anton, trgovec Ljubljana.

Zagovornitvo.

Deželni poslanec dr. Novak za Hudnika; dr. Ravnihar za Roglja; dr. Saboty za Knifca; dr. Frlan za Jošta; dež. poslanec dr. Triller za ostale obtožence.

Po zaprisegi porotnikov

so sledila običajna generalija, vsak obtoženec je moral povedati svoje rojstne in domovinske podatke. Ko je prišel g. Čad na vrsto, se mu je videlo s kakšno silo premaguje svoje duševno razburjenje. Na vprašanja predsednika je komaj zamogel odgovorjati, konečno pa so ga solze obile, revež se ni mogel več vzdržati. Na to se je začela citati

obtožnica.

ki jo je vseskozi čital zapisnikar dr. Ženko. Šele ob polu 12. dopoldne je bil s citanjem gotov. Po prečitaniu se je šele pričel zanimiv del razprave: Zaslisanje obtožencev. Kot prvi pride na vrsto

dr. Hudnik.

Začetkom je omenil, da je to pač redek slučaj, da se mora pred porotniki zagovarjati tudi odvetnik. Ravno zato pa Vas zatrujem gg. porotniki, da iz mojih ust ne pride ne ena beseda, ki ni resnična, ničesar ne maram zamolčati, česar se čutim krivega. Protestiral sem, da so me vzeli v zapor in še danes ne vem, zakaj so me vzeli.

Z vso odločnostjo se moram najprvo izreči proti z neosnovanim trditvam v obtožnici, namreč kar se tiče poverbe ter nezvestobe. Očita se mi, da sem poveril 3000 K. Jaz pa trdim, da tega nisem storil, ker se je za izdavek obremenil Pavšerjev konto in sicer za to, da se je zanj posojilo izposlovalo.

Drž. pravdnik ali noče ali ne more pojasniti, kam je šel denar iz graščine Thal. Ker drž. pravdnik tega ni mogel ali ni hotel pojasniti iz predloženih mu knjig, bom jaz to zadevo pojasnil tudi brez knjig. Povdarjam pa še enkrat, da jaz od vse te afere nimam niti vinarja dobička, pač pa veliko izgube. Predsednik Pajk: Ali se čutite krivega?

Dr. Hudnik: Kar se tiče obtožbe pregreška po besedilu zakona, sem jaz res zakrivil ravno isto, kot drugi soobtoženci. Kar se pa tiče obtožbe radi goljufije, ozir. da bi bil na goljufiv način skušal kredit podaljšati, odločno protestiram in izjavljam: Nisem kriv!

Nato pride k podrobnim

zgodovini glavne posojilnice.

Omenja, kako je rajni Vršec osnoval ta zavod z namenom, da bo isti kot prehodnik kreditne banke. Neko prokletstvo je ležalo na tem zavodu že takrat, ko se je ustanovljal, ker že takrat je segel drž. pravdnik s svojimi prsti vmes radi nekih okrožnic. Jaz sem v zvezi z Vrščem podpisal vlogo na ministrstvo za ustanovitve ljubljanske kreditne banke. Rešitev od ministrstva se je meni dostavila. To vlogo sem izročil Hribarju in Gorupu, ki sta preskrbeli od ministrstva zahtevane preuredbe, na kar se je potem "Ljubljanska kreditna banka" res ustanovila.

Ko pridem dne 19. decembra 1899 k seji upravnega sveta, najdem Vršca mrtvega na mizi. Takrat nisem bil še izurjen v posojilniških poslih. Zaprl sem blagajno, drugi dan pa jo zopet odprl ter našel v nji 3280 gl. Od tega denarja sem naložil 1000 gl. na našo vložno knjižico, ostalo pa sem izročil Vrščevi vdovi. Pozneje pa smo prišli na sled več nepravilnostim.

(Navaja posamezne slučaje.) Primanklaj je znašal blizo 30.000 kron. Tega sem prevzel skupno s Putrichom ter ukrenil, da se ta dolg odplačuje od moje plače. Opustil sem misel prehodnice na banko ter posojilnico prikojil le za osebni in realni kredit. Kot človek mehkega srca pa sem to zagrešil, da sem imel vse ljudi za poštene, nisem pa mislil, da so tudi falotje med njimi.

Nato se bavi s posameznimi slučaji, koje pa le kratko registriramo,

MALI LISTEK.

Odlikovanje slovenskega umetnika v tujini.

Če hoče naš umetnik doseči, da prosto izrazi košček one večne lepote, ki za njo polaga vse življenje na žrtvenik — koliko gorja, prevar, uničenih upov in kdo bo navedel vse napore, težkoče, ki mu jih je premostiti? In slednjič, ko dospe na vrhunec svojega izpopolnjenja, kaj mu da domovina razen venca po smrti? Zato pa romajo naši največji sinovi v širen svet in njihova imena pripovedujejo Evropi o malem narodcu...

In če je cilj daljen, vendar je jasen in gotov. Doseči ga mora ker ga hoče. Ona volja mu polni moči, ki jo rabi, da zmaga napore, da premosti brezdna, ki reže pod njim.

Ne mislim se pretekati s kakim Boltatuvim Pepetom, ki sili tudi svojo šepasto muzo v gnečo slovenskih kritikov. Umetniška jury, sestavljena iz svetovno znanih firm — Max Lieberman, dr. A. Brinckmann, L. grof Kalkreuth, dr. G. Pauli i. dr., izreka priznanje našemu umetniku vkljub temu, da ga ljubljanska klerikalna kapaciteta neukusno našene.

Ni dolgo, kar je oni Pepe nerodno zasmehoval M. Sterneneve "Golobe", razstavljene v Jakopičevem paviljonu. Lep odgovor je dalo ministrstvo, katerega izvedenec je sliko spoznal za vredno, da jo otme pred pozabnostjo in jo kupi za galerijo. To bi res drugače ne bilo vredno omenjati, žal, da je pri nas precej takih Pepetov! Slikar Sternem se je udeležil umetniško tekmovale razstave v Hanovru in jury, sestavljena iz gori navedenih svetovnih umetnikov in poznavalcev umetnosti je spoznala Sternenu izmed 705 razstavljenih del eno izmed prvih nagrad. In to za edino njegovo sliko, naslovljeno "Jug", ki se je z njo udeležil razstave.

Slika kaže pokrajino v dopoldanskem solncu: vinograd, par ribiških bajt, v ozadju morje in košček južnega neba.

Enostavnejših stvari poznamo malo. In vendar je v tem enostavno predstavljenem koščku narave toliko življenja, tako mehko poljubljajo solnčni žarki prvo zelenje in prve cvete. Ko se zagledaš v sliko, se ti zdi, da čuješ, kako pozdravlja slavec v zraku to prvo zelenje, kos vabi družico v senco, ženitovanjski praznik božanske narave...

Škoda, da bo ostala ena izmed

ker se bomo z njimi še itak bavili
tekot nadaljne razprave. Kot prvi
slučaj omenja dolg

Janka Travna.

Traven je imel na Glinah lepo
cvetočo trgovino. Dr. Hudnik mu je
iz dražbe nekega Brusa pripomogel
do lepe kupčije za tisti del parcel,
kjer zdaj stoji Rožna dolina. Traven
je dal zanje 5000 K, dobil pa je do-
bička čez 30.000 K. Dovolil mu je
kredit na trgovske menjice. Pozneje
pa se je izkazalo, da je veliko pod-
pisov na teh menjicah (dr. Hudnik ne
mara izgovoriti, za to seže dr. Novak
vmes in dostavi); ponarejenih. —
Dolg je znašal okrog 30.000 K.

Dr. Novak: Ali ste ta dolg tudi
nase prevzeli?

Dr. Hudnik: Da, ta dolg sem
prevzel nase.

Slučaj Alojzij Lavrenčič.

Kamor so Huni prišli, tam ni več
trava rastla, in kamor pride Lavrenčič,
tam je za druge gotova poguba. Od
Majdiča v Kranju je prišel v Ljublja-
no, začel je trgovino ter iskal kredit
pri meni. Dovolil sem mu kredit za
15.000 proti giro Domicija. Donašal
mi je trgovske menjice, kupčijo je
razširil, znal je človeka fascinirati, do-
bil je še več kredita. Začel je špekul-
lacijo z mrvo. Naenkrat pa najdem
pri reviziji velik primanjkljaj. Zopet
sem si za dobroto nakopal nov dolg
na glavo. — S tem dolgom v zvezi
je nesrečni nakup:

grasčine Thal pri Gradcu.

Marca 1905. pride k meni brat
tega Lavrenčiča in pove, da je An-
drej Mauer zvedel za lepo kupčijo z
grasčino Thal.

Naključje je hotelo, da je tisto
leto cena lesa zelo poskočila. Hodili
so tudi drugi razni gospodje iz Ljub-
ljane na Štajersko kupovat gozdove.
Bil sem za to kupčijo še posebej tudi
za to, ker sem hotel z dobičkom po-
kriti dolg trdke Lavrenčič in Domicij,
oziroma tudi naslednika Megliča.
Imel sem v to kupčijo tem večje za-
upanje, ker je bil Mauer znan kot člo-
vek, ki zna iz nič nekaj narediti. Pr-
voletno priprosto dacer je s svojo spret-
nostjo postal imovit mož. Prepričan,
da bo to realna kupčija, smo sklenili
pogodbo. (O tem je „Jutro“ že včeraj
poročalo; tu še dostavimo da je po-
sestvo merilo 894 oralov, med tem
največ gozdov in da so celo grški
Nemci v Montags Zeitung protestirali
da se taka nemška posest za bagatelo
prodaja slovenskim izkoriščevalcem
nemških gozdov. Dotični jako ostro
pisani članek dr. Hudnik prečita) — na
to še omenja, kako so začele grasče
oblasti to družbo preganjati; vsak dan
so imeli kako komisijo zunaj.

Razprava se je prekinila ob tri
četrt na 1 pop.

Popoldanska razprava.

Popoldanska razprava je bila zla-
sti od strani nežnega spola še bolj
obiskana kot popoldanska. Najpreje
pripeljeta jetniška paznika glavne ob-
tožence v dvorano. Za njimi pridejo
drugi obtoženci.

Nadaljevanje se prične ob 4. uri
6 minut.

Dr. Hudnik nadaljuje svoj zagovor.

Koncem 1. 1905, se je pričelo s
sekanjem in žaganjem lesa v gozdovih
grasčine Thal. Nam se je šlo za to,
da spravimo les hitro v denar. Napol-
nila so se skladišča, režiya je bila ve-
likanska, Ampak kupčija ni bila prava.
Kupili smo tudi Zorov gozd pri Pe-
gavu; od 360 oralov je bilo 340
oralov gozda. V prvem računu, ki ga
je Lavrenčič predložil, ni bilo pravega
izvida o stanju kupčije. Ko smo to
grasčino kupili, je bil les zelo drag;
računal sem s tem in upal, da z na-
šim lesom napravimo dobro kupčijo.
Pa sem se motil. V letu 1906. in 1907.
ko smo imeli toliko lesa na prodaj,
pa kupčija le ni šla. Urgiral sem na
družabnika, naj se potrudita, da spravi-
mo les v denar. Lavrenčič se je res
vozil na Dunaj, v Italijo in razne
kraje, napravil tudi male kupčije, a
še večje dijete. Zanesel sem se po-
sebnost na Mauerja, že ker je bil stalno
v Gradcu in v kupčijah spreten mož.
Toda Mauer se je bavil z vsemi dru-
gimi stvarmi, posredoval je druge
kupčije, kontrole od njegove strani ni
bilo nobene. Zmenili smo se, da začne
Mauer energično s poslovanjem in
kupčijo z lesom. Toda storilo se ni
nič. Posekani les, ki bi se moral že
zdavno izpeljati, je ostal v gozdu ter
začel gniti. Lavrenčič in Mauer pa sta
bila tudi sama med seboj kot pes in
mačka. Vedno sta se kregala in pre-
pirala med seboj na škodo podjetja
seveda. Jaz sem ju miril, pa večinoma
brezuspšno.

Leta 1906. sem bil primoran po-
slati tja gor knjigovodjo Verbiča, ki je
vsaj pisarno spravil v red. Verbič je
slišal Lavrenčiča, naj mu izroči vse po-
slovanje v knjigovodstvu, a Lavrenčič
pa se je branil. Pri celi upravi Thal
sem bil jaz kot tisti mož, ki zadnji
izve za napake svoje žene.

Lavrenčič kot družabnik.

Omenili smo že, zakaj je dr.
Hudnik razvil Lavrenčiča kot družab-

nika v konzorcij Thal. Kako hvalež-
nega se je Lavrenčič izkazal napram
dr. Hudniku nam isti pripoveduje ob-
širno v svojem zagovoru. Prišli so na
sled, da je Lavrenčič kmalo potem
začel kupčijo z lesom na svoje
ime. Od kod je dobival les, se da
morda uginiti. Dasi on ne bi smel ni-
česar kasirati za se, ker je šel ves
račun na konto Glavne posojilnice, je
prilagal računom svoje giročke. Ko
ga prišli, se je izgovarjal, da so ne-
katere stranke take, da nočejo imeti
opravit s posojilnico, marveč le z
njim. Začel je tudi z izdelovanjem za-
bojev, les za to je dobival iz grasčine,
zaboje pa prodajal na svoj račun. Ko
so ga odslovili, je na skladišču v
Gradcu nastala tovarna zabojev.

Dr. Novak: Čegava?

Dr. Hudnik: Seveda Lavrenčičeva!
Zanimivi so tudi Lavrenčičevi ra-
čuni napram konzorciju, oziroma dr.
Hudniku. Zahteval je kar na tisoče
prebitka zase, dočim ni bilo računov
najti za več tisoč prodanega lesa. —
Pa tudi z Mauerjem je imel dr. Hud-
nik velik križ. Zahteval je razdružitev,
ter gnal celo afero pred sodišče.

Jadranska banka

je prevzela na tej grasčini dolg za
300.000 K, ta dolg je pupilarno varno
pokrit, kljub temu ga je moral dr.
Hudnik pokriti z menjicami. Za pro-
longacije si je banka računala 10.000 K.
(5% obresti in 2% provizije.) Od
strani banke so dr. Hudnika vedno
priganjali za ta dolg.

Dunajske hiše

o katerih smo tudi že včeraj govorili,
so smatrali kot nekako zamenjavo z
grasčino Thal, potem, ko je dr. Hud-
nik uvidel, da s takim konzorcijem ne
more več izhajati. Dr. Hudnik je na
teh hišah prevzel 1.333.000 K dolga.
Na vprašanje dr. Novaka, koliko se te
hiše cenijo, odgovori dr. Hudnik: dva
milijona kron.

Tvrdka Lavrenčič & Domicelj.

To trdiko je prevzel Karol Meg-
lič. Vse nesrečne špekulacije v Go-
rici je tudi tu nastal velik primanj-
kljaj. — Predsednik konstantuje, da
Meglič ni klican za pričo, ker je sam
v preiskavi. — Nato dr. Hudnik po-
jasnjuje dolg v sladarni in pivovarni
Teodora Fröhlicha na Vrhniki. Iz kon-
kurza preostali primanjkljaj je prevzel
dr. Hudnik nase.

Pavšlerjeve vodne sile.

O njih rentabiliteti je dr. Hudnik
popolnoma prepričan. (O njih bo po-
ročal več priča Tomo Pavšlar sam.)
Ker je bil takrat denar drag, se je
Pavšlar prostovoljno zavezal, da v slu-
čaju prodaje vodnih sil plača Glavni
posojilnici 3% provizije, oziroma
40.000 K.

Zvezo z Joštom

dr. Hudnik odločno zavrača dotični
del obtožbe. Njegov namen je bil edi-
no le ta, delati v korist Glavni poso-
jilnici. Z Joštom ni imel nobenega do-
govora. Res je, da je Jošto dal
15.000 K kot provizijo za grasčino
Thal. Kar je Jošto še sicer dobil, je
bila le nagrada za posojila, ki jih je
preskrbel. Take provizije se dajejo
tudi drugod. — Protestira nadalje, da
bi bil hotel

Konkurz zavleči.

On je hotel le rešiti Glavno po-
sojilnico, ni se pa posluževal nedovo-
ljenih sredstev. Da se v bilanco niso
vpisovale dotične izgube, je to storil
le za to, ker je bil prepričan, da se
bo stvar dala rešiti.

Pri zagovoru

o drugih soobtožencih

ga predsednik prekine, češ, ti se bodo
že sami zagovarjali. Glede Putricha
izjavi, da je imel Putrich edino to
slabost, da ni znal molčati. Kar se
pa ostale krivde tiče, izjavi, da je
edina krivda članov upravnega sveta
ta, da so mu neomejeno zaupali, kot
je tudi on drugim zaupal.

Konec zagovora.

Dr. Hudnik konča svoj zagovor:
Jaz sem bil v takem nezno-
nem položaju da, če je tako
stanje kje razbremenilno, je
gotovo tudi pri meni razbre-
menilno.

Nato je začel obtoženca izpraše-
vati predsednik ter državni pravdnik.

Z odmorom 10 minut. je razprava
trpela do tričet na 8 zvečer.

Nadaljevanje danes ob 9. uri do-
poldue.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Kralj Peter na Dunaju.

Belgrad, 6. junija. „Politika“ jav-
lja iz najzanesljivejših virov, da pride
kralj Peter koncem tega meseca na
Dunaj, kjer obišče avstrijskega cesar-
ja. Obisk bo popolnoma oficijalen.
Kraj ostane na Dunaju štiri dni. V
njegovem spremstvu se bo nahajal tu-
di zunanji minister dr. Milovan Milo-
vanović.

Albanska vstaja. Miriditi proglasili
neodvisnost. Konflikt med Turčijo
in Črno goro nelzogiben.

Dunaj, 6. junija. Položaj v Alba-
niji postaja od dne do dne vedno bolj
kritičen. Miriditi, ki prebivajo na južni
strani Črne gore do Jadranskega mor-
ja so skupno s svojim glavarjem To-
renco Tochiem proglasili popolno po-
litično neodvisnost od Turčije in ta
korak takoj naznanili zastopnikom vseh
velevlastij v Cetinju. V proklamaciji
pozivljajo Albance, naj se vsi do zad-
njega vzdignejo proti turškemu jarmu.
Obenem pozivljajo ljudstvo, naj se ta-
koj izjavi ali za monarhijo ali za re-
publiko. Takoj po proglasitvi neod-
visnosti je velika četa Miriditov nas-
kočila turško trdnjavo Alesijo in jo
zavzela že pri prvem naskoku. V ro-
kah Miriditov in Malisorov se naha-
jajo velike zaloge brzostrelnih pušk in
gorskih topov, katere so baje dobili
od Črne gore. V Črni gori vlada radi
albanske vstaje velikansko vojno raz-
peloženje. Položaj je silno resen. Kon-
flikt med Črno goro in Turčijo je ne-
izogiben. Črnogorski kralj Nikita sam
je izjavil, da bo Črna gora v slučaju,
če se protiturskemu gibanju pridruži
tudi Grška, ona prva, ki bo prišla za
orožje in pošteno obračunala s Tur-
čijo. Kakor se poroča, je črnogorski
kralj Nikita izgovoril tudi sledeče zna-
čilne besede o odnosih med Črno
goro in Turčijo: „Dosedaj sem vedno
jaz poslušal evropske velevlasti, sedaj
naj pa one enkrat mene. Odnosaji
med Turško in Črnogoro se morajo
pošteno razbistriti, če ne drugače pa
z orožjem.“

Ferdinand v avdijenci pri avstrijskem
cesarju.

Dunaj, 6. junija. Danes ob 11. uri
dopoldne je cesar sprejel bolgarskega
kralja Ferdinanda v posebni avdijenci.
Avdijenca je bila popolnoma privat-
nega značaja. Kralj Ferdinand se je
cesarju samo zahvalil za podelitev naj-
višjega avstrijskega reda „Zlatega
runa“. Politiški avdijenci ne pripisujejo
nobene važnosti.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Lepo meblirana soba za enega ali dva
solidna gospoda se odda. Križevniška ulica 7,
II. nadst. 170 2-1

Ključavničarskega pomočnika, bolj pri-
letnega, sprejme takoj v trajno delo Jakob
Preželj Rudolfov. Plača po dogovoru. 171 61

Pohišstvo, skoraj novo se radi preselite
ceno prod. Poizve se v trgovini Weilgoni Sp.
Šiška. 164/3-1

Gospodinja želi iti v počitnicah h kaki
gružini kot vzgojiteljica otrok ali družabnica.
Želi poučevati slovensčino, nemščino, italijan-
ščino in francoščino. Ponudbe pod „Vzgoji-
teljica“ na „Prvo anončno pisarno“. 314/2-1

Spretna prodajalka se takoj sprejme v
modni trgovini O. Jezeršek na Mestnem trgu.

Jako dober, kratek glasovir se ceno
prod. na vogalu Sv. Petra ceste, vhod Rade-
ckega ceste 2, I. nadst. 315 1-1

Bernhardinec se prodajo v Kolodvorski
ulici št. 7. 316

Gospod se sprejme na hrano in stanovanje
s 15. junijem v Židovski stezi št. 5, II. nad.

Lepo in prostorno stanovanje v pritličju
z dvema sobama in drugimi pritlikinami ter z
nekoliko vrtom se odda s 1. julijem. Več pove
upravnistvo „Jutra“. 172 2-1

Nekaj hišne opreme se prod. Naslov
pove upravnistvo „Jutra“. 174 2-1

Kontoristinja večja slovenskega in nem-
škega jezika želi premeniti službo. Ponudbe
pod „Julija“, pošto ležeče, Ljubljana. 175

Kupujte „JUTRO“.

Izvod samo 6 vinarjev.

Kuč

za slabokrvne in prebolele
je zdravniško priporočeno črno
dalmatinsko vino Knj najboljšo
sredstvo 5 kg franko K 4.50

Br. Novakovič, Ljubljana.

Prva kranjska drogerija, parfu-
merija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v
hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del
lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Dobro idoča gostilna

„pri Fortuni“ v Litiji

se odda s 1. julijem 1911 v najem.

Vse drugo se poizve pri g. F.
Berdals v Litiji.

ANA GOREC, Ljubljana

Dunajska cesta 16 (dvorišče Schneider & Verovšek).

Zaloga koles „Puch“, „Union“ in
drugih znamk ter vseh posamez-
nih delov. Najfinejše pneumatike.

Rabljena kolesa vedno v zalogi. Postrežba to-
čna in solidna.

Izposojevanje koles.

Gostilna

v bližini Ljubljane ob glavni cesti
z lepim senčnatim vrtom ter z vso
gostilniško in kuhinjsko opremo, se
odda takoj v najem. — Naslov pove
upravnistvo „Jutra“.

Kompanjon

se išče za večje dobro vpeljano pod-
jetje na Kranjskem.

Dopisi naj se pošiljajo pod „N. N.
20.000“, pošto ležeče, Ljubljana.

Ženitna ponudba!!

Tovarnar in posestnik, srednje
starosti, tihega in mirnega značaja, se
želi radi pomanjkanja znanja seznaniti
v svrhu ženitve z gospodično, staro
18 do 30 let; vdova, ki bi imela ve-
selje do veletovarnišva, če mogoče z
nekaj premoženjem, ni izključena. —
Ponudbe prosi s polnim naslovom in
s sliko, ki se vrne, do 1. julija pod
naslovom „Tovarnar“, pošto ležeče,
Domžale. Tajnost strogo zajamčena.

HIŠA

v Ljubljani

na Martinovi cesti, pripravna za vsako
obrt, z lepim vrtom in sadnim drevjem
se iz proste roke

proda.

Pogoji ugodni. — Naslov pove „Prva
anončna pisarna“, Frančiškanska ul. 8.

Sim. Praprotnik

stavbeni in pohišveni

mizar

v Ljubljani, Jenkova ulica 7

priporoča p. n. odjemalcem (po-
sebnost še onim v južnejših krajih)
svojo veliko zalogo vsakovrstnih
.: omar za led .:

v poljubnih velikostih za pivo-
varne, restavracije, trgovine, deli-
katesne trgovine itd.

Cene najnižje, postrežba točna.
Ceniki zastoj in poštne prosto.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast, Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Maksim Gaspari,

akad. slikar,

Fani Gaspari roj. Wurzer

poročena.

Ljubljana.

Bistrica v Rožni dolini.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Telefon interurban šte. 129.

Valjšni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skadišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Gruden & Co., Ston trg šte. 9.

Zaradi minule sezije
so cene

oblek za gospode, dame,
dečke in deklice
veliko znižane.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Plechler, Kongresni trg.
Češark, Selenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušenlčnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.
Wislak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagodb, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Bič, Zaloška cesta.
Sveteč, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Zadel, Karlovska cesta.
Likar, Glince.
Sterkovič, Dunajska cesta.

Gostilna in kavarna

se odda v najem z novim letom 1912 v „Društvenem domu“ v Kamniku na Glavnem trgu, sredi mesta in v središču prometa. Moderna oprema. Lepi prostori z razgledom na krasne planine. Najemnina zmerana. Pismene ali ustmene ponudbe sprejema do 20. junija t. l. in daje pojasnila

dr. Alojzij Kraut,
odvetnik v Kamniku.

Največja zaloga čevljev

domačega in tujega izdelka.

Milan Škerl,
Ljubljana,

Šolski drevored šte. 8.

Cene zmerne. — Postrežba točna.

Oblastveno avtorizirani in zapriseženi geometer Lisec

Ljubljana, Sodna ulica 3

prevzema vse zemljemerske zadeve ter jih najhitreje izvršuje po najnižji ceni.

Danes ob 8. uri zvečer

koncert

polnošteviline

Slov. Filharmonije

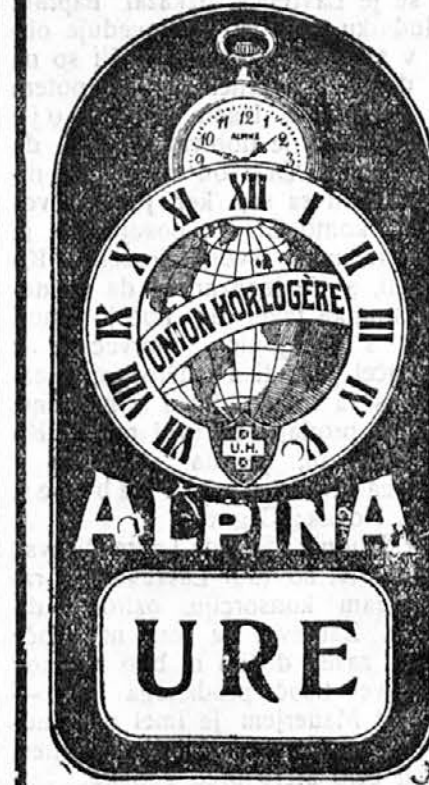
na vrtu

pri „Tratniku“

(Zlata kaplja.)

Vstop prost.

Vstop prost.

Priznana največja, resnično domača, že 25 let obstoječa eksportna tvrdka.

Franc Čuden,

urar

Ljubljana, Prešernova ulica 1

samo nasproti Frančiškanske cerkve

je delničar

največjih tovarn švicarskih ur „Union“ v Genovi in Biele, on torej lahko po originalno tovarniških cenah garantirano zanesljivo, v vseh legah in temperaturah po njegovem astronomičnem regulatorju regulirane, svetovno znane

.. ALPINA URE ..

z matematično preciznim kolesjem — v zlatu, tulu, srebru, nikeljnu in jeklu

prodaja.

Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo. Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Lepota ženskega

lica je ključ, ki

odpira mnoga in

mnoga vrata!

Lepo in belo lice

kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma blagodišča krema brez maščobe

OLIMPIA

pripravljena na poseben način iz najfinjših in najneškodljivejših sestavin. Radi spretno kemične spojite se porablja

OLIMPIA

suha krema tudi kot najboljša milo. — Cena malemu lončku K 1-20, velikemu K 2-—. Glavna zaloga v

lekarni Trnkóczy v Ljubljani.

Rezervni zaklad

nad pol milijona

== kron ==

Kmetska posojilnica

== ljubljanske okolice ==

Stanje hranilnih

vlog dvajset

milijonov kron

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta šte. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Telefon šte. 185 interurban.

Eskomptuje

trgovske menice.

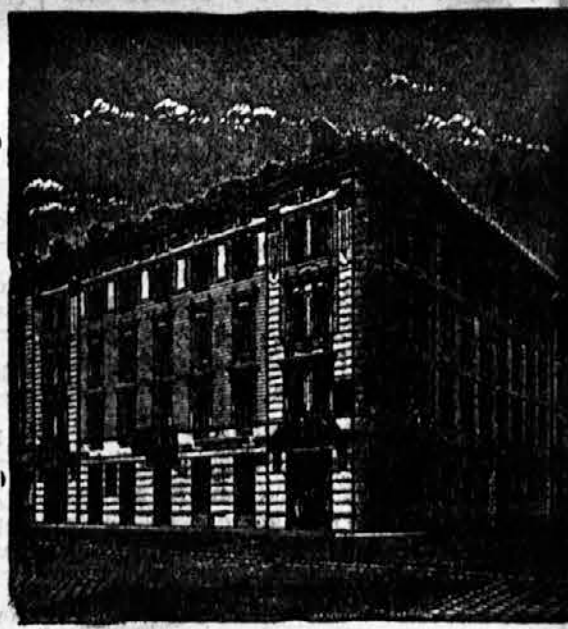
Ustanovljena

leta 1882.

Denarni promet

v letu 1910

K 100,000.000.—

Eskomptuje

trgovske menice.

Ustanovljena

leta 1882.

Upravno premoženje

v letu 1910

K 20,500.000.—

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopijih, pohištvo in blagu, tatinski vrom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1016 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Del. glavica:
K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rez. fond nad
K 610.000.

Podružnice v Spjletu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %